

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 26 maja 1970 r.

Nr 15

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 124 — nr 53 z dnia 27 kwietnia 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej jednostek badawczych 241
- 125 — nr 54 z dnia 27 kwietnia 1970 r. zmieniająca uchwałę w sprawie tworzenia, organizacji i finansowania wyodrębnionych zakładów i przedsiębiorstw doświadczalnych dla potrzeb gospodarki narodowej 249

ZARZĄDZENIA:

- 126 — nr 40 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 maja 1970 r. w sprawie zapobiegania wzrostowi wartości kosztorysowej inwestycji w fazie ich realizacji 251
- 127 — nr 44 Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 maja 1970 r. w sprawie przeciwdziałania nieuzasadnionej absencji chorobowej oraz wzmocnienia dyscypliny wypłat zasiłków chorobowych w zakładach pracy 253
- 128 — Ministrów Handlu Zagranicznego i Łączności z dnia 6 maja 1970 r. w sprawie współdziałania urzędów pocztowych z organami administracji celnej w związku z obliczaniem, poborem i przekazywaniem należności celnych od towarów wywożonych za granicę w przesyłkach pocztowych 253
- 129 — Ministra Obrony Narodowej z dnia 9 maja 1970 r. w sprawie doręczania wojskowych dokumentów osobistych i postępowania z tymi dokumentami 256
- 130 — Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 6 maja 1970 r. zmieniające zarządzenie w sprawie wykazu jednostek uprawnionych do nadawania stopni naukowych 257

OBWIESZCZENIE

- 131 — Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 12 maja 1970 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 18 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1965 r. w sprawie tworzenia, organizacji i finansowania wyodrębnionych zakładów i przedsiębiorstw doświadczalnych dla potrzeb gospodarki narodowej 258

124

UCHWAŁA Nr 53 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 kwietnia 1970 r.

w sprawie gospodarki finansowej jednostek badawczych.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 129) oraz art. 9 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

DZIAŁ I. PRZEPISY OGÓLNE.

§ 1. 1. Uchwała określa zasady gospodarki finansowej:

- 1) instytutów naukowo-badawczych, działających na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 129),
- 2) placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk,
- 3) centralnych laboratoriów, centralnych biur konstrukcyjnych, zakładów badań i doświadczeń, ośrodków badawczo-rozwojowych i innych organizacyjnie wyodrębnionych jednostek planu centralnego,

których zadaniem jest prowadzenie prac naukowo-badawczych i rozwojowych określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1970 r. w sprawie zasad finansowania prac badawczych i wdrożeniowych (Dz. U. Nr 12, poz. 112), zwanych dalej pracami badawczymi.

2. Uchwała nie dotyczy organizacyjnie wyodrębnionych przedsiębiorstw i zakładów doświadczalnych oraz biur pro-

jektów, które stosują zasady gospodarki finansowej określone odrębnymi przepisami.

§ 2. 1. Jednostki określone w § 1 ust. 1, zwane dalej jednostkami badawczymi, prowadzą gospodarkę finansową na zasadach określonych w uchwale w formie:

- 1) jednostki działającej według zasad rozrachunku gospodarczego albo
- 2) zakładu budżetowego, albo
- 3) jednostki budżetowej.

2. Według zasad rozrachunku gospodarczego powinny działać jednostki wykonujące odpłatnie ogół prac badawczych wchodzących w zakres ich działalności, polegających na przygotowaniu nowej lub zmodernizowanej produkcji, na projektowaniu oraz na wykonywaniu prac laboratoryjnych i konstrukcyjnych.

3. Jednostki badawcze, które wykonują odpłatnie część prac badawczych wchodzących w zakres ich działalności, a uzyskane z tego dochody powinny wykorzystywać na pokrycie kosztów, będą stosować zasady gospodarki finansowej zakładów budżetowych.

4. Pozostałe jednostki badawcze prowadzą gospodarkę finansową w formie jednostek budżetowych.

5. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz z właściwymi ministrami ustali w terminie do dnia 30 czerwca 1970 r., które jed-

nostki badawcze od dnia 1 stycznia 1971 r. będą działały według zasad rozrachunku gospodarczego.

§ 3. 1. Ze względu na zasady gospodarki finansowej działalność podstawowa jednostek badawczych dzieli się na:

- 1) prace wykonywane na podstawie umów lub na podstawie zleceń jednostki nadrzędnej, zwanych dalej zleceniami,
- 2) prace wykonywane bez obowiązku zawierania umów (zleceń) i stanowiące realizację zatwierdzonego w obowiązującym trybie planu prac jednostki badawczej (nie dotyczy to prac wykonywanych przez jednostki działające według zasad rozrachunku gospodarczego),
- 3) prace obejmujące niepełne cykle rozwojowe, podejmowane przez jednostkę badawczą z własnej inicjatywy w granicach kwot określonych przez jednostkę nadrzędną, zwane dalej pracami własnymi.

2. W zakresie prac, dla których jednostka badawcza jest jednostką koordynującą, prace wymienione w ust. 1 pkt 1 i 2 dzieli się na:

- 1) prace wykonywane we własnym zakresie,
- 2) prace wykonywane przez jednostki współpracujące.

3. W jednostkach badawczych można ponadto wyodrębnić:

- 1) działalność ogólnotechniczną, polegającą na wykonywaniu funkcji w zakresie informacji naukowo-technicznej i ekonomicznej, normalizacji, ochrony patentowej oraz innych stałych funkcji związanych z rozwojem nauki i techniki lub postępowaniem organizacyjno-ekonomicznym,
- 2) inne prace przewidziane w statucie lub wynikające z odrębnych przepisów.

§ 4. Za prace wykonywane na podstawie umów (zleceń), jak również za etapy prac przewidziane w umowie (zleceniu) jednostki badawcze rozliczają się na podstawie faktur po wykonaniu całości pracy lub jej etapu. Za wykonanie etapu pracy można uważać również prace wykonane i rozliczone z jednostkami współpracującymi oraz zakupy lub budowę specjalnej aparatury lub innych urządzeń, o których mowa w § 5.

§ 5. Nie uważa się za inwestycje zakupów lub projektowania i budowy aparatury ani innych nakładów, w tym również robót budowlano-montażowych, związanych bezpośrednio z wykonywaniem określonej pracy badawczej. Jeżeli praca stanowi wykonanie umowy (zlecenia), nakłady te dokonywane są za zgodą zamawiającego i na jego rachunek, a w pozostałych wypadkach — za zgodą jednostki nadrzędnej nad jednostką badawczą. Nakłady te stanowią koszty specjalne pracy badawczej. Zasady zagospodarowywania wytworzonych i sfinansowanych w tym trybie przedmiotów majątkowych po ich wykorzystaniu do określonej pracy badawczej normują odrębne przepisy.

DZIAŁ II.

GOSPODARKA FINANSOWA JEDNOSTEK BADAWCZYCH DZIAŁAJĄCYCH WEDŁUG ZASAD ROZRACHUNKU GOSPODARCZEGO.

Rozdział 1.

Fundusze.

§ 6. 1. Jednostki badawcze tworzą następujące fundusze:

- 1) fundusz statutowy,
- 2) fundusz inwestycyjno-remontowy,
- 3) fundusz rezerw i rozwoju,
- 4) fundusz socjalny,
- 5) fundusz premiowy.

2. Jednostki badawcze upoważnione na wniosek właściwego ministra przez Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki tworzą fundusz efektów wdrożeniowych oraz fundusz nagród za efekty wdrożeniowe.

Rozdział 2.

Fundusz statutowy i finansowanie środków obrotowych.

§ 7. 1. Fundusz statutowy jednostki badawczej odzwierciedla wartość jego środków trwałych i obrotowych oraz zachodzące w nich zmiany.

2. Przez środki trwałe rozumie się również wartości niematerialne i prawne.

§ 8. 1. Fundusz statutowy jednostki badawczej podlega zwiększeniu o:

- 1) równowartość spłaconych kredytów inwestycyjnych lub wykorzystanych funduszy, przeznaczonych na finansowanie inwestycji w części dotyczącej środków trwałych i obrotowych jednostki,
- 2) wartość nieodpłatnie przejętych środków trwałych,
- 3) kwotę umorzeń, przekraczających wartość początkową zlikwidowanych środków trwałych,
- 4) równowartość środków funduszu rezerw i rozwoju jednostki badawczej przeznaczonych na pokrycie jej zapotrzebowania na środki obrotowe.

2. Fundusz statutowy jednostki badawczej ulega zmniejszeniu o:

- 1) kwoty okresowego umorzenia wartości środków trwałych,
- 2) wartość nieodpłatnie przekazanych środków trwałych,
- 3) nie umorzoną część wartości początkowej zlikwidowanych środków trwałych,
- 4) stratę nie pokrytą środkami funduszu rezerw i rozwoju jednostki badawczej.

3. Poza wypadkami wymienionymi w ust. 1 i 2 fundusz statutowy jednostki badawczej może ulegać zwiększeniu lub zmniejszeniu, jeżeli właściwy organ zarządził skorygowanie wartości środków trwałych lub obrotowych o wyniki ich przeszacowania wskutek urzędowej zmiany cen lub w innych wypadkach określonych odrębnymi przepisami.

§ 9. W jednostkach badawczych nowo utworzonych fundusz statutowy tworzy się z równowartości otrzymanych nieodpłatnie środków trwałych i obrotowych oraz dotacji budżetowych przeznaczonych na nabycie lub wytworzenie tych środków.

§ 10. 1. Różnica między funduszem statutowym a wartością netto środków trwałych, zmniejszona o dotyczące tych środków zobowiązania jednostki badawczej z tytułu kredytu bankowego, zaciągniętego na finansowanie zadań inwestycyjnych, stanowi fundusz własny w obrocie.

2. Fundusz statutowy jednostki badawczej powinien równać się co najmniej wartości netto posiadanych środków trwałych, zmniejszonych o dotyczące tych środków zobowiązania z tytułu kredytu bankowego zaciągniętego na finansowanie określonych zadań inwestycyjnych.

3. Do środków obrotowych podlegających pokryciu funduszami własnymi w obrocie zalicza się następujące składniki majątkowe:

- 1) materiały (w tym przedmioty nietrwale) wraz z kosztami ich zakupu,
- 2) półfabrykaty,
- 3) wyroby gotowe,
- 4) koszty przyszłych okresów, zwane dalej „zapasami”.

4. Zwiększenie funduszu własnego w obrocie jednostka badawcza finansuje z funduszu rezerw i rozwoju w wysoko-

ści średniorocznego przyrostu zapasów. W ciągu roku jednostka badawcza uzupełnia fundusze własne w obrocie z funduszu rezerw i rozwoju, zaliczkowo w ratach kwartalnych. Ostateczne ustalenie kwoty zwiększenia funduszu własnych w obrocie następuje na podstawie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego.

§ 11. 1. Bank finansujący może udzielić jednostce badawczej kredytów na finansowanie zapasów podlegających pokryciu funduszem własnym w obrocie do wysokości wartości stanu zapasów przekraczającej ten fundusz.

2. Prace nie zakończone są finansowane w całości kredytem bankowym.

3. Bank zmniejsza wysokość kredytu o występujące w jednostce badawczej zobowiązania prawidłowe. Do zobowiązań prawidłowych zalicza się nie przeterminowane zobowiązania jednostki badawczej, w szczególności z tytułu płac, ubezpieczeń społecznych, rozliczeń międzyokresowych biernych oraz rozliczeń za dostawy, roboty i usługi.

Rozdział 3.

Finansowanie inwestycji oraz kapitalnych i średnich remontów.

§ 12. 1. Inwestycje jednostek badawczych zalicza się do inwestycji branżowych lub do inwestycji własnych jednostek badawczych.

2. Inwestycje jednostek badawczych zaliczone do inwestycji branżowych finansowane są według zasad określonych dla tych inwestycji w odrębnych przepisach.

3. Inwestycje własne jednostek badawczych — z wyjątkiem inwestycji socjalnych i kulturalnych — finansowane są z funduszu inwestycyjno-remontowego. Z funduszu tego finansowane są również remonty kapitalne i średnie środków trwałych.

4. Fundusz inwestycyjno-remontowy jednostki badawczej tworzy się:

- 1) z odpisów z zysku (§ 24 pkt 2 i § 25 ust. 1 pkt 3),
- 2) z narzutów obciążających koszty działalności jednostki badawczej, przeznaczonych na finansowanie remontów kapitalnych i średnich, według normy określonej przez jednostkę nadrzędną,
- 3) z różnicy między dochodami a kosztami likwidacji (sprzedaży) środków trwałych, z wyłączeniem dochodów i kosztów likwidacji środków trwałych służących celom socjalnym i kulturalnym,
- 4) z innych wpływów określonych odrębnymi przepisami.

W zakresie wykorzystywania funduszu inwestycyjno-remontowego stosuje się odpowiednio zasady obowiązujące przy finansowaniu inwestycji produkcyjnych i remontów w przedsiębiorstwach państwowych.

5. Jednostki badawcze dokonują w ciężar kosztów działalności odpisów amortyzacyjnych od wartości środków trwałych w wysokości wynikającej z części stawek amortyzacyjnych przeznaczonych na wymianę.

6. Równowartość odpisów amortyzacyjnych podlega przekazaniu na rzecz jednostki nadrzędnej. Do ustalania, trybu przekazywania i rozliczania amortyzacji stosuje się przepisy obowiązujące przedsiębiorstwa państwowe rozliczające się z budżetem centralnym.

7. W zakresie finansowania inwestycji socjalnych i kulturalnych jednostek badawczych stosuje się odpowiednio przepisy obowiązujące w przedsiębiorstwach państwowych.

Rozdział 4.

Dochody i koszty działalności podstawowej.

§ 13. 1. Jednostka badawcza pokrywa koszty działalności podstawowej z dochodów uzyskiwanych z tytułu:

- 1) odpłatnego wykonywania umów (zleceń),
- 2) realizacji zadań, na które przewidziano środki finansowe jednostki nadrzędnej,
- 3) sprzedaży prac własnych.

2. Różnica między dochodami a kosztami sprzedanych prac z wyłączeniem dochodów, o których mowa w § 17—21, stanowi wynik finansowy jednostki badawczej.

§ 14. 1. Ceny prac badawczych wykonywanych na podstawie umów (zleceń) ustalane są w oparciu o uzgodnione z zamawiającymi kalkulacje wstępne, zawierające również określoną stawkę zysku. Zasady sporządzania tych kalkulacji określi Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki w porozumieniu z Ministrem Finansów.

2. Stawki zysku powinny być zróżnicowane za zgodą stron w zależności od rodzaju pracy, stopnia trudności i warunków jej wykonywania, od wielkości planowanych efektów technicznych i ekonomicznych oraz planowanych terminów realizacji zadań.

3. Maksymalna planowana stawka zysku dla prac wykonywanych we własnym zakresie nie może przekroczyć:

- 1) 25% planowanych kosztów bezpośrednich prac wchodzących w skład problemów węzłowych,
- 2) 20% planowanych kosztów bezpośrednich prac pozostałych.

4. Maksymalna planowana stawka zysku dotycząca wartości prac wykonywanych przez jednostki współpracujące oraz nakładów, o których mowa w § 5, nie może przekroczyć 5% tych wartości.

5. Maksymalne stawki zysku, o których mowa w ust. 3 i 4, mogą być podwyższone dla określonych jednostek badawczych na podstawie decyzji Ministra Finansów podjętej na wniosek właściwego ministra.

6. Jeżeli po wykonaniu prac, o których mowa w ust. 1, okaże się, że faktyczny zysk z pracy przekracza o więcej niż 30% kwotę zysku przyjętą w kalkulacji wstępnej, cenę ustaloną w kalkulacji wstępnej obniża się w ten sposób, aby kwota zysku nie przekraczała 130% zysku przyjętego w kalkulacji wstępnej.

7. Przepisy ust. 1—6 nie dotyczą prac i wytworów (typowych i nietypowych) wykonywanych przez jednostkę badawczą, których ceny są ustalane w trybie obowiązujących przepisów, wydanych na podstawie dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122).

§ 15. 1. Własne prace badawcze, przygotowane uprzednio przez jednostkę badawczą w trybie bezumownym, sprzedawane są według cen ustalanych między stronami z uwzględnieniem faktycznych kosztów prac i doliczeniem odpowiedniej stawki zysku. Jednostka badawcza zatrzymuje 50% dochodu ze sprzedaży pracy sfinansowanej ze środków jednostki nadrzędnej; pozostała część dochodu ze sprzedaży pracy podlega przekazaniu na fundusz postępu techniczno-ekonomicznego jednostki nadrzędnej, a gdy jednostka nadrzędna nie tworzy tego funduszu — na dochód budżetu. Jeżeli praca została sfinansowana w całości z funduszu rezerw i rozwoju, jednostka badawcza zalicza całość wpływu ze sprzedaży pracy do swoich dochodów.

2. Koszty bezpośrednio działalności ogólnotechnicznej wydzielonej w planie finansowym jednostki badawczej są pokrywane kwartalnie na podstawie odpowiednich dokumen-

tów rozliczeniowych przez jednostkę nadrzędną ze środków funduszu postępu techniczno-ekonomicznego, w granicach zatwierdzonego przez nią rocznego planu tych kosztów. Jeżeli w resorcie nie tworzy się funduszu postępu techniczno-ekonomicznego, to koszty działalności ogólnotechnicznej pokrywane są ze środków funduszu prac badawczych.

3. Koszty prac własnych pokrywane są:

- 1) przez jednostkę nadrzędną kwartalnie na podstawie odpowiednich dokumentów rozliczeniowych ze środków funduszu postępu techniczno-ekonomicznego, a gdy jednostka nadrzędna nie tworzy funduszu — ze środków funduszu prac badawczych, z tym że pokryciu podlegają pełne faktyczne koszty prac własnych do wysokości kwoty określonej przez jednostkę nadrzędną w granicach do 10% kosztów działalności podstawowej w skali rocznej,
- 2) ze środków funduszu rezerw i rozwoju jednostki badawczej (§ 28 ust. 3 pkt 3) przeznaczonych przez jednostkę dodatkowo na pokrycie kosztów tych prac.

§ 16. Do kosztów działalności jednostki badawczej nie zalicza się kwot przeznaczonych na fundusze: socjalny, premiowy i nagród za efekty wdrożeniowe.

Rozdział 5.

Udział jednostek badawczych w efektach ekonomicznych prac badawczych.

§ 17. 1. Jednostki badawcze określone w § 6 ust. 2 powinny zawierać z przedsiębiorstwem, które ma wdrożyć nowe rozwiązanie techniczne (zwanym dalej przedsiębiorstwem), umowy w sprawie:

- 1) odpłatnej pomocy autorskiej jednostki badawczej przy pracach wdrożeniowych,
- 2) udziału jednostki badawczej w wymiernych efektach ekonomicznych, zastosowania wyników prac badawczych w praktyce i wysokości wpłat, jakie z tytułu tego udziału powinny być dokonywane przez przedsiębiorstwo na fundusz efektów wdrożeniowych jednostki badawczej.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, powinny być zawierane przed podjęciem pracy badawczej, której wynik ma być przedmiotem wdrożenia. Umowa może być zawarta po zakończeniu pracy badawczej, jednak przed rozpoczęciem prac wdrożeniowych, tylko wówczas, gdy praca badawcza została wykonana:

- 1) na podstawie zlecenia jednostki nadrzędnej,
- 2) w trybie bezumownym jako praca własna jednostki badawczej,
- 3) na podstawie umowy i rozpoczęta przed dniem 1 stycznia 1971 r.

3. Umowy między jednostką badawczą a przedsiębiorstwem mogą być w zakresie prac badawczych wykonywanych na podstawie umów (zleceń) zawierane w części dotyczącej udziału jednostki badawczej w wymiernych efektach ekonomicznych jedynie wówczas, gdy praca badawcza została zakończona po dniu 1 stycznia 1970 r.

4. Przez wymierne efekty ekonomiczne zastosowania wyników prac badawczych w praktyce rozumie się:

- 1) w zakresie opracowań dotyczących nowych wyrobów, jeśli wyroby te ani wyroby podobne nie były dotychczas wytwarzane w kraju — zysk całkowity,
- 2) w zakresie opracowań dotyczących pozostałych nowych wyrobów — różnicę między zyskiem osiąganym z tych wyrobów a zyskiem osiąganym z wyrobów analogicznych lub podobnych,
- 3) w pozostałym zakresie — dodatkowy zysk osiągany wskutek obniżenia kosztów produkcji, zwiększenia jej rozmiarów lub wartości.

Szczegółowe zasady ustalania wymiernych efektów ekonomicznych powinny być ustalane w branżowych wytycznych, zatwierdzonych przez właściwych ministrów.

5. Udział jednostek badawczych w wymiernych efektach ekonomicznych ustala się w wysokości określonego procentu (§ 18) faktycznego zysku dodatkowego osiąganego przez przedsiębiorstwa w wyniku zastosowania nowych rozwiązań technicznych.

6. Jeżeli w praktyce nie jest możliwe ustalanie rzeczywistego zysku dodatkowego osiąganego w wyniku zastosowania nowych rozwiązań technologicznych, udział jednostki badawczej w efektach ekonomicznych może być ustalany w wysokości kwoty wynikającej z iloczynu określonej części skalkulowanego wstępnie jednostkowego zysku dodatkowego i ilości sprzedanych wyrobów wytworzonych przy zastosowaniu wyników pracy badawczej.

7. Wpłaty przedsiębiorstwa na fundusz efektów wdrożeniowych jednostki badawczej są dokonywane przez okres i w terminach ustalonych w umowie, nie dłużej jednak niż w ciągu 5 lat od daty odbioru przez przedsiębiorstwo pracy badawczej. W branżach charakteryzujących się szczególnie długimi, technicznie uzasadnionymi cyklami wdrażania wyników prac badawczych, zwłaszcza gdy wdrożenie wyników uzależnione jest od dokonania poważnych inwestycji, a opanowanie nowej produkcji wymaga dłuższego czasu, strony mogą w umowie ustalić, że wpłaty przedsiębiorstwa będą dokonywane przez okres do 4 lat, licząc od momentu uruchomienia produkcji w przedsiębiorstwie, nie dłużej jednak niż do zakończenia siódmego roku od dnia odbioru pracy badawczej przez przedsiębiorstwo.

8. Przedsiębiorstwo dokonuje wpłat na fundusz efektów wdrożeniowych jednostki badawczej w ciężar osiągniętego wyniku finansowego przed jego podziałem.

§ 18. 1. Stawki procentowe udziału jednostek badawczych w wymiernych efektach ekonomicznych ustala się w umowach zawieranych między jednostką badawczą a przedsiębiorstwem. W wypadku, o którym mowa w § 17 ust. 6, stawki te powinny być zatwierdzane przez jednostkę nadrzędną przedsiębiorstwa.

2. Ustalone w umowach stawki procentowe udziału jednostek badawczych w efektach ekonomicznych nie mogą przekroczyć:

- 1) w wypadku, o którym mowa w § 17 ust. 4 pkt 1 — w pierwszym roku produkcji nowych wyrobów 10%, w drugim roku 8%, w trzecim roku 6% oraz w czwartym i piątym roku po 5% rocznych efektów ekonomicznych,
- 2) w pozostałych wypadkach — w pierwszym roku stosowania w produkcji nowych rozwiązań technicznych 30%, w drugim roku 25%, w trzecim roku 15% oraz w czwartym i piątym roku — po 10% rocznych efektów ekonomicznych.

3. W razie zastosowania tego samego nowego rozwiązania technicznego w więcej niż jednym przedsiębiorstwie, maksymalne stawki procentowe udziału jednostki badawczej w efektach ekonomicznych dotyczą tych przedsiębiorstw, w których nowe rozwiązanie jest wprowadzone w ciągu dwóch lat od daty rozpoczęcia prac wdrożeniowych w pierwszym przedsiębiorstwie. Jeżeli przedsiębiorstwo rozpoczyna wdrażanie nowego rozwiązania technicznego po upływie tego terminu, maksymalne stawki udziału jednostki badawczej w efektach ekonomicznych określone w ust. 2 ulegają zmniejszeniu o połowę.

4. W umowach zawieranych między jednostką badawczą a przedsiębiorstwem należy odpowiednio różnicować procentowe stawki udziału jednostki badawczej w efektach ekonomicznych, przy czym w granicach maksymalnych stawek,

o których mowa w ust. 2 i 3, należy ustalać stosunkowo wyższe stawki dla rozwiązań:

- 1) które mają przynieść wysokie efekty ekonomiczne, zapewniające szybki zwrot nakładów, lub mają duże znaczenie społeczne,
- 2) charakteryzujących się wysokim stopniem oryginalności i wysokim poziomem technicznym,
- 3) dotyczących skomplikowanej, wysoko opłacalnej produkcji eksportowej lub zastępującej import, podejmowanej w pierwszych latach w niewielkiej serii,
- 4) które zapewniają większe efekty ekonomiczne niż wyroby produkowane na podstawie licencji zagranicznej.

§ 19. 1. W umowach zawieranych między jednostką badawczą a przedsiębiorstwem strony powinny ustalać, w jakiej procentowej części przedsiębiorstwo — w celu nagradzania swoich pracowników biorących bezpośredni udział w pracach wdrożeniowych — będzie partycypować w tej części swoich wpłat na fundusz efektów wdrożeniowych jednostki badawczej, która zostanie przeznaczona na fundusz nagród za efekty wdrożeniowe (§ 20 ust. 3 pkt 1). Kwoty należne z tego tytułu przedsiębiorstwu jednostka badawcza przekazuje przedsiębiorstwu okresowo, w uzgodnionych terminach. Podziału tych kwot pomiędzy pracowników przedsiębiorstwa uczestniczących w pracach wdrożeniowych dokonuje dyrektor przedsiębiorstwa po zasięgnięciu opinii rady zakładowej.

2. Równocześnie z umową zawieraną z przedsiębiorstwem jednostka badawcza koordynująca powinna zawierać umowy z jednostkami badawczymi współpracującymi przy pracach badawczych lub wdrożeniowych. Przedmiot tych umów powinien stanowić:

- 1) w odniesieniu do współpracujących jednostek badawczych uprawnionych do tworzenia funduszu efektów wdrożeniowych — procentowy udział tych jednostek we wpływach na fundusz efektów wdrożeniowych jednostki koordynującej dotyczących opracowania, w którym jednostka współpracująca uczestniczyła, oraz terminy przekazywania tego udziału,
- 2) w odniesieniu do współpracujących jednostek badawczych nie uprawnionych do tworzenia funduszu efektów wdrożeniowych — procentowy udział tych jednostek we wpływach na fundusz nagród za efekty wdrożeniowe koordynującej jednostki badawczej dotyczących opracowania, w którym jednostka współpracująca uczestniczyła, oraz terminy przekazywania tego udziału.

Rozdział 6.

Fundusz efektów wdrożeniowych.

§ 20. 1. Fundusz efektów wdrożeniowych jednostki badawczej tworzy się:

- 1) z kwot przekazywanych przez przedsiębiorstwa z tytułu udziału jednostki w efektach ekonomicznych jej prac,
- 2) z kwot przekazywanych przez jednostkę koordynującą z funduszu efektów wdrożeniowych w wypadku, gdy jednostka badawcza jest jednostką współpracującą z jednostką koordynującą,
- 3) z kar umownych i odszkodowań pobieranych od przedsiębiorstw lub innych kontrahentów.

2. Fundusz efektów wdrożeniowych przeznaczony jest, z zachowaniem poniższej kolejności, na:

- 1) przekazywanie jednostkom badawczym współpracującym kwot należnych im na podstawie umów, o których mowa w § 19 ust. 2 pkt 1,
- 2) utworzenie funduszu nagród za efekty wdrożeniowe (ust. 3),

3) zapłatę przez jednostkę badawczą kar umownych i odszkodowań na rzecz przedsiębiorstwa lub innych kontrahentów,

4) pokrycie kosztów usunięcia wad w pracach badawczych oraz dokonania w nich poprawek i uzupełnień, po uprzednim stwierdzeniu, że koszty te nie mogą obciążyć pracowników jednostki badawczej,

5) utworzenie rezerwy w wysokości 10% środków przekazanych w danym roku na fundusz efektów wdrożeniowych ze źródeł wymienionych w ust. 1; rezerwa ta w następnym roku może być wykorzystywana na zapłatę kar umownych i odszkodowań obciążających jednostkę badawczą, a w pozostałej części na uzupełnienie funduszu premiowego, jeżeli odpisy na ten fundusz z funduszu efektów wdrożeniowych i z zysku nie wystarczają na utworzenie funduszu premiowego w takim procencie plac zasadniczych, jaki w stosunku do tych plac stanowiły w 1970 r. planowany fundusz premiowy oraz nagrody pracowników naukowo-badawczych, inżynieryjno-technicznych i pozostałych, powiększone o podatek od wynagrodzeń,

6) utworzenie i zasilenie funduszy, o których mowa w ust. 6.

3. Na fundusz nagród za efekty wdrożeniowe przeznaczają się:

1) do 25% wpłat przekazywanych jednostce badawczej przez przedsiębiorstwa z tytułu efektów ekonomicznych w ciągu dwóch pierwszych lat, licząc od chwili wdrożenia rozwiązania technicznego, po potrąceniu z tych wpłat kwot przekazywanych jednostkom współpracującym stosownie do przepisu ust. 2 pkt 1,

2) do 25% kwot otrzymywanych przez jednostkę badawczą współpracującą od jednostki badawczej koordynującej (§ 19 ust. 2 pkt 1) w ciągu pierwszych dwóch lat, licząc od chwili wdrożenia rozwiązania technicznego.

4. Ze środków funduszu nagród za efekty wdrożeniowe jednostka badawcza koordynująca przekazuje w pierwszej kolejności kwoty należne przedsiębiorstwu i jednostkom badawczym współpracującym (§ 19 ust. 1 i ust. 2 pkt 2); pozostała część tego funduszu stanowi fundusz nagród za efekty wdrożeniowe dla pracowników jednostki badawczej.

5. Fundusz nagród za efekty wdrożeniowe pozostający w dyspozycji jednostki badawczej powinien być ewidencjonowany z podziałem na poszczególne wdrożone rozwiązania techniczne. Nagrody dotyczące określonego rozwiązania technicznego powinny być przyznawane autorom i współautorom tego rozwiązania, jak również osobom uczestniczącym bezpośrednio we wdrażaniu rozwiązania.

6. Część funduszu efektów wdrożeniowych pozostałą po pokryciu potrzeb wymienionych w ust. 2 pkt 1—5 dzieli się corocznie, jak następuje:

1) 10% przeznaczają się na fundusz socjalny; odpis ten nie może przekraczać 3% planowanego rocznego osobowego funduszu plac pracowników jednostki badawczej; co najmniej 25% tego odpisu należy przeznaczyć na zakładowy fundusz mieszkaniowy;

2) 50% przeznaczają się na fundusz premiowy dla ogółu pracowników jednostki badawczej;

3) pozostałość przeznaczają się na zasilenie funduszu rezerwy i rozwoju jednostki badawczej.

7. Na fundusz socjalny przeznaczają się, niezależnie od odpisów wymienionych w ust. 6 pkt 1, opłaty pobierane z tytułu działalności socjalnej i kulturalnej oraz dotacje na cele socjalne przewidziane odrębnymi przepisami. W zakresie wykorzystywania funduszu na pokrycie wydatków bieżących stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące przedsiębiorstw państwowych.

§ 21. Środki funduszu efektów wdrożeniowych gromadzone są na odrębnym rachunku bankowym.

§ 22. W razie płacenia przez jednostkę badawczą kar umownych (odszkodowań) i zmniejszenia w związku z tym premii pracownikom odpowiedzialnym za niedotrzymanie terminów albo warunków wykonania zadań lub pozbawienia tych pracowników premii, fundusz premii jednostki badawczej podlega odpowiedniemu zmniejszeniu na rzecz tej części funduszu efektów wdrożeniowych, która jest przeznaczona na zasilenie funduszu rezerw i rozwoju.

§ 23. 1. Fundusz premii jednostki badawczej za określony rok podlega obciążeniu z tytułu wpłaty do budżetu centralnego, jeżeli odsetek tego funduszu w stosunku do rocznej sumy płac zasadniczych przekracza 30% i jednocześnie jest wyższy od odsetka bazowego funduszu premiowego w stosunku do płac zasadniczych.

2. Bazowy fundusz premii oblicza się, przyjmując za podstawę:

- 1) stosunek procentowy między sumą wynikających z planu na 1970 r. premii oraz powiększonych o podatek od wynagrodzeń nagród pracowników naukowo-badawczych, inżynieryjno-technicznych i pozostałych a kwotą płac zasadniczych planowanych na ten rok,
- 2) kwotę rzeczywistych płac zasadniczych za określony rok.

3. Obciążenia funduszu premiowego z tytułu wpłaty do budżetu centralnego dokonuje się według następującej tabeli:

Lp.	Różnica między odsetkiem utworzonego funduszu premiowego w stosunku do płac zasadniczych a odsetkiem bazowego funduszu premiowego	Wysokość obciążenia w %
1	do 3%	0
2	od 3,01% do 10,0%	30
3	od 10,01% do 25,0%	70
4	powyżej 25,0%	90

4. Obliczenia obciążeń, o których mowa w ust. 3, dokonuje się w sposób składany, oddzielnie dla każdej pozycji tabeli.

5. Wpłaty z funduszu premiowego w ciągu roku nie mogą przekraczać kwoty bazowego funduszu premiowego. Pozostała część funduszu premiowego może być wypłacona po zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego jednostki badawczej.

6. Jednostka badawcza może przeznaczyć do 20% rocznego funduszu premiowego na rezerwę, z której można uzupełnić fundusz premii, jeżeli w określonym roku procentowy stosunek tego funduszu do płac zasadniczych jednostki badawczej nie przekracza odsetka funduszu premiowego obliczonego na bazie 1970 r.

7. Kwoty przeznaczone na utworzenie rezerwy funduszu premiowego, o której mowa w ust. 6, nie podlegają obciążeniu z tytułu wpłaty do budżetu.

Rozdział 7.

Podział zysku.

§ 24. Zysk jednostek badawczych uprawnionych do tworzenia funduszu efektów wdrożeniowych podlega — po jego weryfikacji (§ 26) — podziałowi na niżej określone cele według następującej kolejności:

1) odpis uzupełniający fundusz premiiowy — do wysokości różnicy między bazowym funduszem premiowym a funduszem premiowym utworzonym ze środków funduszu efektów wdrożeniowych, z uwzględnieniem przepisów § 27 ust. 1;

2) odpis na fundusz inwestycyjno-remontowy według ustalonej przez jednostkę nadrzędną procentowej normy zastosowanej do zysku faktycznego, z tym że normę procentową odpisu ustala jednostka nadrzędna na okres wieloletni, uwzględniając określone dla danej branży wskaźniki procentowe wartości środków trwałych, wyznaczone przez Ministra Finansów w trybie przewidzianym w § 26 ust. 5 uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 237);

3) odpis na fundusz rezerw i rozwoju stanowiący pozostałość zysku po dokonaniu odpisów, o których mowa w pkt 1 i 2.

§ 25. 1. Zysk jednostek badawczych, które nie są uprawnione do tworzenia funduszu efektów wdrożeniowych, podlega podziałowi na niżej określone cele według następującej kolejności:

- 1) odpis na fundusz premiiowy według normy wieloletniej,
- 2) odpis na fundusz socjalny w wysokości 2% planowanego rocznego osobowego funduszu płac pracowników jednostki badawczej; co najmniej 25% tego odpisu należy przeznaczyć na zakładowy fundusz mieszkaniowy,
- 3) odpis na fundusz inwestycyjno-remontowy ustalony na zasadach określonych w § 24 pkt 2,
- 4) odpis na fundusz rezerw i rozwoju — w pozostałej wysokości.

2. Wieloletnią procentową normę odpisu z zysku na fundusz premiiowy (ust. 1 pkt 1) ustala się na podstawie planu na 1971 r. w wysokości stosunku procentowego bazowego funduszu premiowego do planowanego na ten rok zysku.

3. Do funduszu premiowego i funduszu socjalnego jednostek badawczych, które nie są uprawnione do tworzenia funduszu efektów wdrożeniowych, stosuje się przepisy § 20 ust. 7 i § 23.

§ 26. 1. Odpisy z zysku jednostki badawczej i rozliczenia strat dokonywane są zaliczkowo w ciągu roku w okresach kwartalnych. Ostateczne rozliczenie zysku, jak również pokrycie straty z funduszu rezerw i rozwoju następuje na podstawie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego. Straty nie znajdujące pokrycia w funduszu rezerw i rozwoju za dany rok pokrywane są z odpisów na ten fundusz dokonywanych w następnym roku.

2. Zysk jednostki badawczej, przed ostatecznym jego rozliczeniem, podlega weryfikacji w celu wyeliminowania:

- 1) zysku niezależnego,
- 2) zysku nieprawidłowego.

3. Za zysk niezależny od działalności jednostki badawczej uważa się zysk osiągnięty w wyniku zmian cen i taryf oraz stawek amortyzacyjnych, jeżeli decyzje w sprawie tych zmian nie zawierają odmiennych postanowień.

4. Za zysk nieprawidłowy uważa się zysk osiągnięty przez jednostkę badawczą wskutek stosowania przy rozliczeniach ze zleceniodawcami niewłaściwych cen, jeżeli różnicy z tego tytułu nie zwrócono zleceniodawcom, lub wskutek ujmowania w fakturach nie wykonanych prac. Tryb i szczegółowe zasady obliczania zysku nieprawidłowego ustala Minister Finansów.

5. Zysk niezależny od działalności jednostki badawczej oraz zysk nieprawidłowy podlega przekazaniu:

- 1) w wysokości 15% na rachunek funduszu rezerwowego jednostki nadrzędnej, jeżeli zysk niezależny od działalno-

ści jednostki badawczej lub nieprawidłowy został ujawniony przez samą jednostkę lub jednostkę nadrzędną, a w pozostałej wysokości — do budżetu,

- 2) w całości do budżetu, jeżeli zysk niezależny od działalności jednostki badawczej lub nieprawidłowy został ujawniony przez organy kontroli zewnętrznej, banki lub wydziały finansowe prezydiów rad narodowych.

6. Stratę jednostki badawczej pokrywa się z funduszu rezerw i rozwoju.

§ 27. 1. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki, biorąc pod uwagę planowe zadania i strukturę prac badawczych jednostek badawczych tworzących fundusz premiowy z funduszu efektów wdrożeniowych, określi jednostki, w których uzupełnienie funduszu premiowego z odpisów z zysku do wysokości bazowego funduszu premiowego nie może przekroczyć:

- 1) 100% części funduszu premiowego utworzonej z funduszu efektów wdrożeniowych albo
- 2) 50% bazowego funduszu premiowego.

2. Jeżeli fundusz premiowy utworzony z funduszu efektów wdrożeniowych jednostki badawczej oraz z uzupełniającego odpisu z zysku dokonanego zgodnie z § 24 ust. 1 pkt 1 jest niższy niż bazowy fundusz premiowy, utworzony fundusz może być w 1971 r. uzupełniony do wysokości funduszu bazowego ze środków funduszu postępu techniczno-ekonomicznego jednostki nadrzędnej, a jeżeli w resorcie nie tworzy się tego funduszu — z budżetu.

3. W 1972 r. część funduszu premiowego tworzona ze środków funduszu postępu techniczno-ekonomicznego lub z budżetu (ust. 2) zostanie zmniejszona proporcjonalnie do zmniejszenia się liczby godzin przewidzianych na prace nie związane z wprowadzeniem do produkcji nowych metod wytwarzania lub nowych wyrobów w stosunku do ogólnej ilości godzin przewidzianych na całość prac jednostki badawczej. Ta część funduszu premiowego podlegać będzie w 1972 r. dodatkowemu zmniejszeniu w takim stopniu, w jakim pozostaje — liczona w rachunku narastającym — liczba godzin pracy związana z opracowaniami danej jednostki badawczej faktycznie wdrożonymi do produkcji do liczby godzin pracy przewidzianych na prace wdrożeniowe. To dodatkowe zmniejszenie będzie dokonywane od momentu wpłat przedsiębiorstw na fundusz efektów wdrożeniowych jednostki badawczej.

4. Szczegółowe zasady dokonywania zmniejszeń, o których mowa w ust. 3, oraz ich rozłożenie w czasie ustali Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac.

Rozdział 8.

Fundusz rezerw i rozwoju.

§ 28. 1. Fundusz rezerw i rozwoju tworzy się z zysku jednostki badawczej (§ 24 pkt 3 i § 25 ust. 1 pkt 4) oraz ze środków funduszu efektów wdrożeniowych (§ 20 ust. 6 pkt 3). W wyjątkowych wypadkach, związanych z intensywnym rozwojem jednostki badawczej, fundusz rezerw i rozwoju może być zasilony przez jednostkę nadrzędną z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego lub gdy nie dysponuje ona takim funduszem — z budżetu.

2. Środki funduszu rezerw i rozwoju są gromadzone na odrębnym rachunku bankowym.

3. Fundusz rezerw i rozwoju przeznaczają się na niżej określone cele w następującej kolejności:

- 1) pokrycie strat,

- 2) zwiększenie funduszu własnego w obrocie w części przeznaczony na pokrycie środków obrotowych (§ 10 ust. 4),
- 3) sfinansowanie kosztów prac własnych wykonanych przez jednostkę badawczą ponad kwotę określoną przez jednostkę nadrzędną (§ 15 ust. 3 pkt 1),
- 4) finansowanie prac konkursowych wykonywanych w zakresie prac projektowych i badawczych,
- 5) finansowanie nie objętych planem dodatkowych zakupów aparatury i urządzeń standardowych o charakterze środków trwałych.

4. Jednostka nadrzędna upoważniona jest do przejmowania części funduszu rezerw i rozwoju, jeżeli uzna, że nie powinien on być w pełnej wysokości wykorzystany na cele określone w ust. 3. Przejęta część funduszu przekazywana jest na dochody funduszu postępu techniczno-ekonomicznego jednostki nadrzędnej lub — gdy nie dysponuje ona takim funduszem — na dochody budżetu.

DZIAŁ III.

JEDNOSTKI BADAWCZE DZIAŁAJĄCE W FORMIE ZAKŁADU BUDŻETOWEGO.

§ 29. 1. Jednostki badawcze działające w formie zakładu budżetowego prowadzą gospodarkę finansową według zasad określonych odrębnymi przepisami ze zmianami wynikającymi z uchwały.

2. Jednostki badawcze mogą być zakładami budżetowymi bez względu na to, jaka część planowanych kosztów znajduje pokrycie w planowanych dochodach jednostki.

§ 30. 1. W zakresie działalności podstawowej jednostki badawcze powinny być wyposażone w środki obrotowe, których wysokość ustala jednostka nadrzędna w procencie planowanych rocznych kosztów tej działalności, biorąc pod uwagę relacje zachodzące między faktycznym stanem środków obrotowych a rocznymi kosztami działalności podstawowej w latach ubiegłych.

2. Procentowy przyrost środków obrotowych w ciągu roku powinien być planowany w granicach procentowego wzrostu planowanych kosztów działalności podstawowej w stosunku do kosztów roku poprzedniego. Przyrost środków obrotowych finansuje się z nadwyżki dochodów nad kosztami.

3. Bank może udzielić jednostce badawczej kredytu na finansowanie środków obrotowych nie pokrytych funduszem własnym jednostki i zobowiązaniami prawidłowymi.

4. Jeżeli kredyt bankowy potrzebny na zwiększenie środków obrotowych nie może być splanowany z nadwyżki w ciągu 3 lat, jednostka badawcza może otrzymać dotację z budżetu na pokrycie środków obrotowych.

5. Do środków obrotowych, o których mowa w ust. 1 i 2, nie wlicza się prac nie zakończonych; prace te są finansowane w pełni kredytem bankowym.

§ 31. 1. Inwestycje jednostek badawczych polegające na budownictwie inwestycyjnym finansuje się zgodnie z zasadami i w trybie określonym dla finansowania budownictwa inwestycyjnego jednostek budżetowych.

2. Inwestycje jednostek badawczych polegające na zakupach inwestycyjnych oraz remonty kapitalne i średnie finansuje się z funduszu inwestycyjno-remontowego jednostki. O przeznaczeniu środków funduszu na inwestycje lub remonty decyduje jednostka badawcza.

3. Fundusz inwestycyjno-remontowy tworzy się:

- 1) z narzutów obciążających koszty działalności jednostki badawczej przeznaczonych na finansowanie remontów kapitalnych i średnich według normy określonej przez jednostkę nadrzędną,

- 2) z części nadwyżek dochodów nad kosztami, o których mowa w § 37 ust. 1 pkt 2,
- 3) z różnicy między dochodami a kosztami likwidacji (sprzedaży) środków trwałych,
- 4) z dotacji budżetowej na uzupełnienie środków funduszu do wysokości planowanych potrzeb w zakresie finansowania zakupów inwestycyjnych.

4. Jednostki badawcze dokonują odpisów amortyzacyjnych środków trwałych związanych z działalnością podstawową zgodnie z zasadami ustalonymi dla przedsiębiorstw państwowych, stosując stawki amortyzacyjne w części przeznaczonych na wymianę. Odpisy te obciążają koszty bieżącej działalności podstawowej jednostek badawczych.

§ 32. 1. Jednostki badawcze pokrywają koszty swej działalności podstawowej z dochodów uzyskiwanych z tytułu odpłatnego wykonywania umów i zleceń, ze sprzedaży prac własnych, z innych dochodów z tej działalności oraz z dotacji budżetowej.

2. Nadwyżka dochodów nad kosztami działalności podstawowej jednostki badawczej pozostaje w dyspozycji tej jednostki i wykorzystywana jest zgodnie z § 37.

3. W zakresie działalności podstawowej jednostki badawcze są obowiązane sporządzać kalkulację wstępną i wynikową dla wszystkich prac nie objętych cennikami i wykonywanych na podstawie umów lub zlecenia jednostki nadrzędnej, a ponadto dla innych prac, które określi jednostka nadrzędna.

§ 33. Sprzedaż prac badawczych i innych prac (robót) i usług wykonywanych na podstawie umów (zleceń) oraz sprzedaż prac własnych dokonywana jest na zasadach określonych w § 14 i § 15 ust. 1.

§ 34. Koszty prac badawczych nie mogą obejmować kosztów działalności socjalnej i kulturalnej. W kalkulacji kosztów prac, o których mowa w § 33, sporządzonej dla celów rozliczeniowych, wyłącza się ponadto część funduszu płac wydzielonego w planie na fundusz premii; natomiast pełna kwota rzeczywistego funduszu premiowego wchodzi w skład kosztów działalności jednostki.

§ 35. Dotacje budżetowe na pokrycie kosztów działalności podstawowej planowane są w wysokości różnicy między sumą planowanych kosztów tej działalności zmniejszonych o odpisy z tytułu amortyzacji a sumą planowanych dochodów zmniejszonych o planowany zysk ze sprzedaży prac wykonywanych na podstawie umów (zleceń) oraz o 50% planowanych dochodów ze sprzedaży prac własnych.

§ 36. Koszty działalności socjalnej i kulturalnej są pokrywane z opłat pobieranych z tytułu tej działalności i z dotacji przewidzianych odrębnymi przepisami oraz z części nadwyżki dochodów nad kosztami działalności podstawowej.

§ 37. 1. Nadwyżka dochodów nad kosztami jednostki badawczej jest przeznaczona na niżej określone cele w następującej kolejności:

- 1) zwiększenie środków obrotowych,
- 2) finansowanie zakupów aparatury i urządzeń, będących standardowym wyposażeniem jednostki badawczej i mających charakter środków trwałych, ponad planowane ich rozmiary,
- 3) potrzeby socjalne i kulturalne w wysokości nie przekraczającej 20% planowanego rocznego osobowego funduszu płac jednostki badawczej; co najmniej 25% tego odpisu należy przeznaczyć na zakładowy fundusz mieszkaniowy,

- 4) zwiększenie funduszu premiowego w granicach do 30% planowanego rocznego osobowego funduszu płac jednostki badawczej.

2. Do nadwyżki stosuje się odpowiednio § 28 ust. 4.

3. W zakresie wydatków na potrzeby socjalne i kulturalne stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące przedsiębiorstw państwowych.

DZIAŁ IV.

JEDNOSTKI BADAWCZE DZIAŁAJĄCE W FORMIE JEDNOSTKI BUDŻETOWEJ.

§ 38. 1. Jednostki badawcze działające w formie jednostki budżetowej prowadzą gospodarkę finansową według zasad określonych w przepisach wydanych na podstawie prawa budżetowego z uwzględnieniem przepisów ogólnych uchwały.

2. Do jednostek badawczych, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy § 14, § 15 ust. 1, § 32 ust. 3 oraz § 34, z tym że pełna równowartość sprzedanych prac własnych jest dochodem budżetowym.

DZIAŁ V.

PRZEPISY KOŃCOWE.

§ 39. 1. Jednostki badawcze rozpoczynające działalność według zasad rozrachunku gospodarczego oraz w formie zakładu budżetowego obliczą i wprowadzą do ksiąg umorzenie środków trwałych na dzień wejścia w życie uchwały, przyjmując za podstawę stawki amortyzacyjne w części przeznaczonej na wymianę. Obliczenie i wprowadzenie do ksiąg umorzenia środków trwałych obowiązuje również jednostki, które były zakładami budżetowymi w dniu wejścia w życie uchwały i nadal nimi pozostają.

2. Umorzenia, o których mowa w ust. 1, oblicza się, biorąc pod uwagę okres dotychczasowego użytkowania istniejących środków trwałych.

§ 40. 1. Minister Finansów określi szczegółowe zasady:

- 1) gospodarki finansowej, a zwłaszcza opracowywania planów finansowych,
- 2) rozliczeń z budżetem z tytułów określonych w § 23 i § 26 ust. 5,
- 3) wyposażenia w środki obrotowe w razie zmiany formy gospodarki finansowej,
- 4) rozliczeń za prace nie zakończone w dniu wejścia w życie uchwały.

2. Minister Finansów może z własnej inicjatywy lub na wniosek właściwego ministra wprowadzić w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki określone odstępstwa od niniejszej uchwały w celu uwzględnienia specyficznych warunków działalności niektórych jednostek badawczych, z zachowaniem jednak podstawowych zasad wynikających z tej uchwały.

§ 41. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki ustalił szczegółowe zasady i tryb zawierania oraz wykonywania umów o prace badawcze z uwzględnieniem porozumień między jednostką badawczą a przedsiębiorstwem w sprawie pomocy autorskiej jednostek badawczych przy wdrażaniu oraz udziału jednostek badawczych w efektach ekonomicznych nowych rozwiązań technicznych.

§ 42. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz